

upp åtskilligt, men torde hafva ondt om pengar. Du mins väl dock att Du i denna månad kunnat uppbära 60 R^ube^l Sⁱlve^r af Pappa. Skulle Du behöfva något mera, så får Du väl af honom till min hemkomst. Huru nästa år skall gå väl i affärerna, inser jag ännu icke, då äfven resan genom aflöningarne der hemma och vid Skolan och för Tidningen. Men jag har hittills erfarit, att med dag kommer råd; och då jag åter kommer hem skall jag arbeta raskt. Den, som har helsan och arbetar, svälter icke. Får jag blott se Eder friska, nöjda och glada, så betyder arbete för mig intet, och hvad det kan tynga, det skall min egen ljufva Makas omsorger snart göra lättare.

10

Vid närmare betänkande förer jag detta bref med till Hamburg; ty det går dock så fortare.

Hamburg den 26:te Septemb.

Här är jag lyckligen älskade min. Den 23 om aftonen gingo vi ombord på ångbåten, men kunde i anseende till ebben icke afresa förrän kl. 4 följande morgon. Resan gick väl under något stark vind d^en 25; och i dag på morgonen ankrade vi här i hamnen. Det enda onda jag har af resan är sjögång i hufvudet och litet tandvärk. Här har jag träffat Borgströmska familjen, som äfven reser hemåt. Förrän Thorsdagen d^en 30:de finnes ingen lägenhet. Då afgå vi med ångbåten från Lübeck, dit man kommer härifrån på 6 timmar, och Söndag derpå hoppas vi vara i Stockholm.

20

Huru nära, hur nära är jag icke då redan. Ditt eget hjerta säger Dig, att jag ingenstädes dröjer, utan flyger framåt. Min otålighet vexer med hvarje dag.

Helsa alla. Melanders böcker finnas med. Gud vare hos Dig, saknade ljufva Maka liten, och hos de våra. Tusen tusen ömma kyssar och tysta tankar följa med dessa rader. Farväl, numera ett kort farväl, egen goda liten Hustru Du, mitt lifs lif och min dödsstunds hulda engel. O det är så ljuft att veta, att Du känner och tänker, saknar och glädjes som jag. Farväl, farväl! Din

30

trogne ömt älskande
J. V. S:n

96 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 4.X 1847
HUB, JVS handskriftssamling

40

Kuopio Den 4. October. 1847.

Min efterlängtrade och saknade Make!

Nu måste du Förlåta mig, för att jag skrifver et så kort och slarvigt bref, men tiden medger ej, denna gång. I går kommo vi hem, vi tillbringade tre veckor på Kuusilax, resan gick bra, fastän det var något kallt, jag försökte att akta Hanna, så bra, som möjligt, lite hosta hade hon redan förrenn vi reste, men nu då jag fick, bröstsaft, tror jag att den alldeles skall gifva sig. Du tror ej huru glad Calle blef, det gjorde mig riktigt nöjd att se det han verkligt håller af oss. Han är äfven frisk, och har vexkt och blifvit en rask pojke.

50

Efter tre veckors väntan fick jag i går ditt bref från London, det var så utmärkt roligt, jag räknade efter att du ungefär efter två veckor är

hemma. Herre Gud om den tiden ändå skulle fly, och jag få trycka min egen älskade Make till mitt klappande hjerta, du tror ej hvad min längtan är stor, jag är så rädd att något skall hända, förränn jag får min egen älskade Make hem i vårt fredliga hem.

Nu måste jag redan sluta, ty annars kunde det hända, att brevet ej skulle afgå. Helsa alla bekanta i Helsingfors, eller rättare dina bekanta, jag har ju dem genom dig. Vi äro alla friska.

Farväl min Make, när du får detta bref, så är du snart hos mig, kom så fort som möjligt Farväl, Gud skydde dig det önskar

10

din trogna Jeanette.

Med Calles läsning tycks det gå bra. Melander är mycket noga.

97 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 8.X 1847*
HUB, JVS handskriftssamling

20

Åbo Oktob. 8:de 1847.

Älskade Liten Gumma min!

Af brevets datum ser Du, att jag är Dig nära. Före Fredagen kan jag nu ej hinna hem. Skulle jag dröja en eller två dagar, så tänk, att det varit mig omöjligt hinna fortare.

Tack älskade min för Ditt kära bref hit. Gud signe Dig för Den kärlek Du deri och i de öfriga mot mig bevisat. Han vare lofvad, att jag är Eder så nära. Snart, snart skall jag då hafva saligheten att vara hos Dig min enda älskade Mekan åter. Kyss vårt lilla barn – helsa Calle – tag sjelf tusen, tusen önsknigar ur mitt hjertas djup.

30

Din make
J. V. S:n

98 *J. V. SNELLMAN – VIBORGS HOVRÄTT 8.X 1847,*
AVSKRIFT

Leningradområdets statliga arkiv i Viborg

40

Högvälborne Herr Grefve, President, Philosophiæ och juris utriusque Doctor, Riddare af Kejserslige S:t Annæ och Kejserslige Kongl:ige S:t Stanislai Ordens Första samt Kejserslige S:t Wladimirs Ordens Fjerde Class!
så ock

Högväl och Wälborne samt Högdle och Widtlagfarne Herrar Hof Rätts Råd och Assessorer!

50

Uti framlidne Kyrkoherden Johan von Beckers hos Kejserslige Hof Rätten instemda Konkurs får, i afseende å bevakning, jag ödmjukast anmäla så väl de Åttatio fyra (84.) Rubel 80. Kopek Silfver, jag såsom löftesman för Kyrkoherdens, enligt skuldsedel den 19. Decem,ber 1845. ur Finska Banken erhållna lån, till Banken nödgats gälda, som ock alla de utbetalningar mig kunna drabba i grund af ingången proprie borgen för uppfyllandet af de vilkor och skyldigheter, hvarunder Kyrkoherde inkomsterne och Prestgårds afkastningen i Pelgjärvi Pastorat blifvit af